

RECULL DE PREMSA INFRAESTRUCTURES I MEDI AMBIENT

Data:21-4-08

Elaborat per **CatPress**

C/ Àngel Guimerà 49, 2n 1a - 08241 Manresa - Telf. 93 872 14 22 - www.catpress.cat - comunicacio@catpress.cat

URBANISMO

En los 8.000 m² y diez plantas habrá, entre otros servicios, un CAP y una residencia para enfermos mentales

Un edificio 'promiscuo' en Les Corts

FRANCESC PEIRÓN
Barcelona

Un solo edificio, varios usos. El distrito de Les Corts verá en breve cómo empieza el movimiento en el solar de la calle Equador, esquina con Montnegre. El vacío actual quedará compensado con la actividad que se producirá en un par de años, cuando se haya concluido este equipamiento de 8.000 m², con diez plantas —dos son subterráneas—, que darán cabida a un centro de atención primaria (CAP), una residencia para enfermos mentales, un centro ocupacional y áreas sociales com-

Las obras, ya casi en marcha, se alargarán dos años y supondrán una inversión de ocho millones de euros

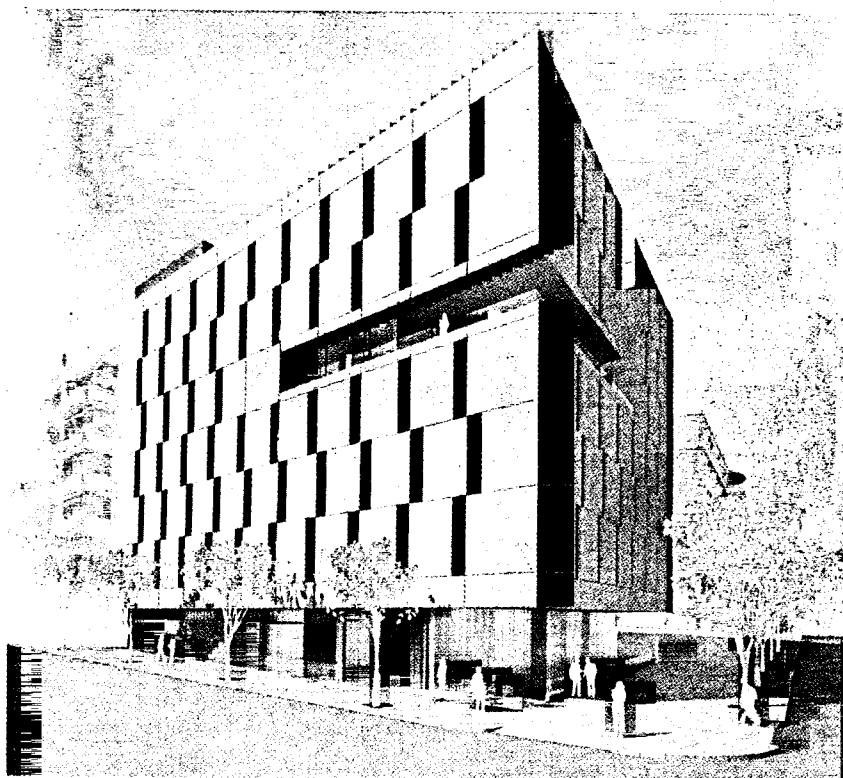
plementarias abiertas a los vecinos, además de aparcamientos.

Es lo que el arquitecto Luis Alonso, autor del proyecto junto con su socio Sergi Balaguer, califica como "un edificio promiscuo". Habrá que advertir que es un promiscuo de buen rollo, que nadie malpiense. El futuro pasa, según su argumentación, por hacer este tipo de construcciones multifuncionales que se salen del corsé de la cuadrícula cerrada. De una co-

sa que se determina un día y que, si al cabo del tiempo se quiere modificar en su uso, esta circunstancia acarrea una complejidad en su rediseño interior que repercute en su forma exterior, con todo lo que conlleva de gasto.

Este proyecto, cuyo promotor es Regesa (la sociedad de rehabilitación de viviendas y gestión urbanística que depende del Consell Comarcal del Barcelonès), supone una inversión algo superior a los ocho millones de euros. La fecha del inicio de las obras se sitúa en el pasado 14 de abril. Ese día se desarrolló lo que se denomina el acto de replanteo, formalismo mediante el cual el promotor, proyectista y constructora confirman sobre el terreno los datos registrados en los papeles, es decir, que en el solar cabe todo lo previsto. En esta ocasión, hubo un momento de sudor frío, de cruce de miradas: faltaban diez centímetros. "Puede parecer poco —explica Ferran Julián, director general de Regesa—, pero en una cuestión como esta es algo definitivo". Alonso confirma que ese pequeño agujero entre lo dibujado y lo real representaba tener que rehacer todo el diseño. Sólo diez centímetros. Por suerte, se comprobó que el error estaba en la última medición, no en las anteriores, y que no faltaba nada.

Como se observa en la imagen virtual de esta página, el edificio es un contundente volumen blanco que vuela en sus tres caras li-

La linterna. El edificio diseñado por los arquitectos Alonso y Balaguer, que se alzará en el todavía descampado de las calles Equador y Montnegre, consiste en un gran volumen blanco que, pese a esa voluminosidad, contará con el aprovechamiento de la luz y ventilaciones naturales. El hecho de que flote sobre la planta baja y la fisura en el tronco central, lo que los diseñadores denominan como linterna, harán que gran parte de la energía para iluminar o ventilar proceda del aprovechamiento de las condiciones medioambientales

LAURA GUERRERO

bres. Emergerá sobre un vacío de la planta baja que posibilitará el valor añadido de la entrada de iluminación y ventilaciones naturales a las plantas sótano. Ahí abajo es donde se ubicarán el aparcamiento y las primeras dependencias del CAP. Será la zona que albergará la maquinaria sanitaria.

En la planta baja estarán los accesos, el distribuidor. Hacia arriba, el usuario se encontrará con el centro ocupacional y áreas sociales. Luego vendrán los tres pisos del centro de atención primaria en los que se visitará a los pacientes, mientras que los tres superiores se destinarán a la residencia para enfermos mentales.

El efecto de iluminación natural, la "flotabilidad" según Alonso, se acentúa con un tronco central en el que habrá una fisura o linterna. Para el arquitecto, esta construcción responde a "una filosofía de sostenibilidad social, económica y energética".

Adif estudia com estabilitzar els ponts de Montblanc

- Els problemes geològics obliguen el TGV a reduir la velocitat a la zona
- Des del 2003 es fa un seguiment permanent dels moviments del terreny

Quim Torrent
BARCELONA

Argiles expansives. Aquest tipus de terreny és el responsable que el TGV circuli a menys velocitat per la zona de Montblanc. Es tracta d'una zona que ha patit problemes des d'abans de la inauguració del tram entre Tarragona i Lleida a finals de 2006. Als problemes més coneguts, l'aparició d'esquerdes als

túnel·ls el 2003, s'hi sumen també els del viaducte del Candi. Els tècnics d'Adif no acaben de trobar la manera d'evitar els moviments de terreny que obliguen a fer-hi un control permanent per no posar en perill la infraestructura.

Des d'abans de l'entrada en servei de la línia, Adif ha fet periòdicament campanyes de sondejos geològics per conèixer l'estat del terrenys. En els últims que

s'han fet, s'han detectat argiles expansives a uns 60 metres de profunditat. A més d'aquests sondejos, hi ha instal·lats sensors de control que detecten qualsevol moviment del viaducte.

De fet, els treballs de consolidació de l'estructura han estat permanents des del 2006. L'any passat Adif ja va adjudicar un contracte per reforçar alguns dels pilars del viaducte. L'operació, que inicialment

semblava senzilla, es va haver d'estendre a tots els pilars del pont, cosa que ha fet endarrerir l'acabament de les obres.

Però tot sembla indicar que aquest intent de consolidació no acabarà amb els problemes de l'estructura. Segons va confirmar Adif a l'AVUI, els tècnics estan estudiant una operació que pugui acabar de forma més o menys definitiva amb els problemes d'estabilitat del

terreny. El principal problema, però, és que qualsevol obra que es faci ha de comptar que no es pot interrompre el servei de la línia. Les mateixes fonts van explicar que la consolidació definitiva del terreny "és una operació complexa" per l'alçada dels pilars i la dificultat de treballar sobre un sòl argilós.

Els maldecaps no li venen de nou a Adif. A la mateixa zona del pont, situat al terme municipal de la capital de la Conca de Barberà, hi ha els tres túnel·ls de Montblanc (Camp Magré, Lilla i Puig Cabré) que van haver de ser reparats pocs mesos després d'acabar-ne la construcció, quan encara no havien entrat en servei. Les argiles expansives van provocar deformacions i esquerdes als túnel·ls. La reparació va costar 70 milions d'euros. ■

RESPONSABILIDAD SOCIAL CORPORATIVA

AVANZAN LAS AUDITORÍAS ENERGÉTICAS Y LA ELECCIÓN DE MATERIALES MÁS ECOLÓGICOS

Edificios responsables desde los cimientos

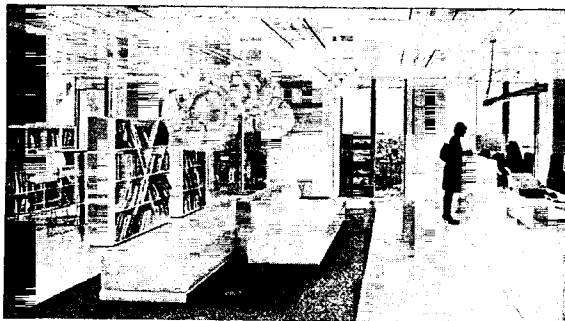
Las consultoras inmobiliarias vislumbran la sostenibilidad y la eficiencia energética como un negocio. CB Richard Ellis ofrece, incluso, la posibilidad de obtener el certificado Leed para los inmuebles.

A. MEDINA, Madrid

Los edificios también pueden ser responsables. La consultora inmobiliaria CB Richard Ellis ha creado en España el departamento de Energía y Sostenibilidad, que realiza servicios de asesoría ligados a implantar criterios sostenibles en los edificios. Junto a auditorías energéticas, elección de materiales sostenibles o instalación de energías renovables (como cubiertas fotovoltaicas o sistemas de cogeneración), la firma, que el año pasado compró el estudio FM Arquitectos, ofrece la posibilidad de obtener el certificado Leed (Líder en Eficiencia Energética y Diseño Sostenible) del US Green Building Council, que promueve la construcción responsable a través de aspectos como parcelas sostenibles, eficiencia en agua, energía y atmósfera, materiales y recursos, calidad ambiental interior e innovación y diseño, otorgando puntos en cada área (hasta un máximo de 69). Entre 33 a 38 puntos, se obtiene el certificado Plata; de 39 a 51, Oro; y 52 ó más, Platino.

Traslado

El grupo aprovechó su traslado a la planta 24 de Torre Picasso en Madrid, para optar a ser la primera empresa que en España tuviera el certificado Leed Oro de interiores. "Estas oficinas son nuestra carta de presentación y buscamos en-

CB Richard Ellis ha remodelado sus oficinas en Torre Picasso (Madrid), donde predominan los espacios abiertos y la funcionalidad, para obtener el Leed Oro.

tre los mejores estándares de responsabilidad social corporativa", afirma David Lázaro, director de Energía y Sostenibilidad. Durante cinco meses, los 960 metros cuadrados de la planta se transformaron en zona sostenible. "Hace años se construía sin pensar en el consumo, porque el factor limitante era el coste de la construcción. Ahora, incluso, obtienes puntos por la localización; una oficina a 40 kilómetros de Madrid no es sostenible, porque se premian aspectos como el acceso a transporte público o el uso de bicicletas", señala.

La transformación abarcó desde la selección de materiales más ecológicos y menos contaminantes, como pinturas y pavimentos (linóleo en lugar de moqueta), a un mayor control de la climatización, la iluminación y el consumo de agua y energía, hasta

Espacio Sostenible

Espacio Sostenible es el área de negocio de Garrigues Medio Ambiente y Aguirre Newman dedicada también a garantizar la sostenibilidad de oficinas, hoteles o centros comerciales a través de auditorías energéticas, eficiencia, estudios para instalar energías renovables, urbanismo y edificación (arquitectura bioclimática, acústica interior y selección de materiales sostenibles). Según la compañía, el aumento de los costes de construcción derivado del diseño se ve superado por los beneficios intangibles y económicos.

la retirada a vertederos y posterior reciclaje de todos los escombros. El mobiliario (mesas y sillas) procede del compostaje industrial o de bosques naturales. "Hemos pagado, voluntariamente, cerca de un 40% más del precio de mercado porque íbamos a conseguir puntos, pero también porque supone hacer una selección de proveedores y escoger los que ofrezcan productos sostenibles", dice.

La remodelación ha supuesto un coste adicional del 80% sobre el proceso tradicional, según CB Richard Ellis, pero afirma que en tres años habrá amortizado los gastos y tendrá beneficios. Algunos resultados son ya visibles. La factura energética de la planta 24 es hasta un 49% inferior a la de las oficinas que también ocupa en la planta 27 de Torre Picasso, casi un euro menos

por metro cuadrado al mes, y la auditoría ambiental que realiza la filial de FCC (dueña del inmueble) que se encarga de su mantenimiento, señala que la calidad ambiental es hasta tres veces mejor. Actualmente, se encuentra en la fase del cambio a energía renovable, último paso para obtener el Leed Oro, que la firma espera recibir en otoño.

Clientes

Varios edificios en España optan a Leed en distintas categorías. El parque empresarial Alvento de Metrovacesa es el único inmueble español con Leed (en la categoría Plata por su fachada) y la Torre Iberdrola de Bilbao opta al Platino. CB Richard Ellis ya trabaja con algunos clientes para que obtengan esta certificación, como Hines (planta 25 de Torre Espacio) y Nokia en sus oficinas de Tres Cantos (Madrid) y París. "Teniendo en cuenta sólo algunos factores en el rediseño, ya se obtienen ahorros en la inversión, así como en el mantenimiento y en la vida útil del inmueble. Los activos también valen más, porque tener un edificio eficiente y sostenible es un factor diferenciador; la gente querrá estar en él y la renta futura será mayor. Además, a la hora de venderlo, las mejoras suman un valor adicional al del mercado", afirma David Lázaro.

Els experts aconsellen adoptar el model hidrològic de Califòrnia

► La implantació de bancs d'aigua ha reduït el consum de l'estat americà

► Els agricultors han canviat els seus cultius per productes que demanen poc reg

MARÍA JESÚS IBÁÑEZ
LLEIDA

Catalunya no ha de mirar cap al nord. Si més no, si el que busca és un model per gestionar més bé l'aigua. La inspiració, asseguren els experts, no la trobaran al Roine francès, sinó en altres països de l'arc mediterrani i, sobretot, en regions com Califòrnia, que, tot i la distància, té una climatologia similar a la catalana. L'estat nord-americà fa anys que aplica algunes de les mesures que ara comencen a sonar com a alternativa a la sequera que pateix Catalunya.

La primera: la creació d'un banc d'aigua que es nodreix de les concessions històriques dels regants. Una solució, aquesta, no gaire diferent de la plantejada pel conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, de comprar aigua als pagesos de la con-

ca de l'Ebre. El sistema a Califòrnia està regulat d'una manera molt estricta pel Departament de Recursos Hídrics (Department of Water Resources) i es basa en la transferència de drets d'ús entre els agricultors i els consumidors tant urbans com industrials.

En definitiva, els pagesos californians, a més a més de vendre les seves collites (taronges, blat, oli i vi), poden comercialitzar fins al 20% de l'aigua que tenen concedida. A canvi, han de deixar sense cultivar un percentatge equivalent de les seves terres. Els compradors, per la seva banda, han d'acreditar que han aplicat mesures d'estalvi que permetin aprofitar al màxim aquest recurs. A més a més, els bancs d'aigua han acabat afavorint l'estalvi.

AMETLLERS I VINYA / Una altra de les solucions adoptades pels californians és la progressiva substitució de cultius. «Les explotacions d'ametllers van augmentar entre l'any 1996 i l'any 2005 el 30%, percentatge que és similar a l'increment de les plantacions de vinyes i pistatxos», informa l'Associació d'Agències d'Aigua de Califòrnia (ACWA). Els productes que necessiten més aigua s'han anat reemplaçant per varietats mediterrànies que requereixen menys reg. És el cas de, per exemple, el blat –es necessiten entre

L'exemple del Roine no es pot aplicar al sud del Pirineu

► Sèquies sense impermeabilitzar, canonades amb pèrdues d'aigua, reg per inundació. Els agricultors de la desembocadura del riu Roine saben que tenen aigua de sobres i no l'han d'estalviar. «Reguem a manta les plantacions de kiwis i d'albercocs perquè les terres aquí són molt salines i cal donar-los molta aigua per rentar-les», explica André Peytavin, que és propietari d'una esplèndida finca a la regió de la Camarga.

► El model de gestió de l'aigua del sud de França «no és aplicable a Catalunya». Entre altres coses, «perquè les precipitacions no es poden ni comparar», diu el responsable de regs de l'IRTA, Joan Girona. La gent de la zona del Roine no es planteja ara mateix haver de fer cap mena de restricció. Això, malgrat els problemes de pol·lució de les aigües que pateixen des de fa anys i que «també s'hi està notant la sequera», afirmen.

70 i 80 litres d'aigua per obtenir una barra de pa – i el blat de moro –500 litres per quilo–.

La raó «és fonamentalment econòmica», explica Joan Girona, director de Tecnologia del Reg de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA). «La implantació dels bancs d'aigua ha afavorit el canvi de cultius, de manera que només han perdurat els més rendibles», diu Girona. Això permet, indica l'expert, obtenir uns rendiments espectaculars. «Això sí, reguen els ametllers amb gairebé la mateixa quantitat d'aigua que aquí dediquem a una poma», afegeix.

Una tercera fórmula adoptada a Califòrnia va ser la derogació dels grans transvasaments i la promoció de les plantes dessalinitzadores, com les que es construeixen a Catalunya. Quan a finals de la dècada dels anys 70, alguns propugnaven obres hidràuliques sobredimensionades –com la portada d'aigua des del Canadà–, l'Administració californiana «va tancar l'axioma de la promoció pública d'obres hidràuliques, va donar suport a la consideració de l'aigua com un bé escàs i va establir un nou marc institucional que va induir a economitza-la», ha explicat en diverses ocasions l'economista José Manuel Naredo, que és autor d'abundant bibliografia sobre aquesta qüestió. ■

INICIATIVA PER POSAR EN MARXA UN NOU TRAÇAT INTERNACIONAL

3 comarques plantegen connectar BCN i Andorra amb ferrocarril

● Osona, el Ripollès i la Cerdanya proposen allargar la línia de Puigcerdà per la Seu

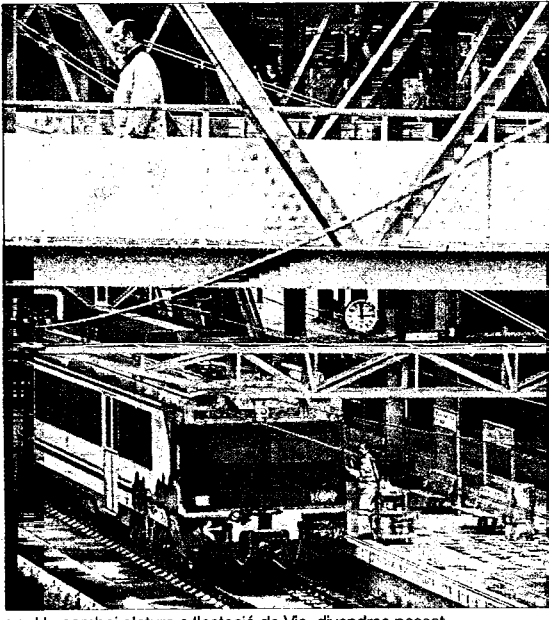
Osona

PERE PRATDESABA
VIC

El Govern d'Andorra i els consells comarcals d'Osona, el Ripollès i la Cerdanya han desenterrat un ambiciós i estratègic projecte que pretén unir Barcelona i el Principat a través del ferrocarril. La proposta passa per potenciar la línia Barcelona-Puigcerdà i connectar-la amb Andorra la Vella a través de la Seu d'Urgell (Alt Urgell). La connexió es faria des de Puigcerdà o des d'una bifurcació que naixeria a Toses.

La iniciativa augmentaria la mobilitat entre els dos països i permetria aprofitar les inversions realitzades i també facilitar les futures en el traçat Barcelona-Puigcerdà, i s'incrementaria així en 110.000 el nombre potencial d'usuaris. A finals d'aquest any finalitzaran les obres entre Vic-Puigcerdà, que han suposat la renovació de totes les vies i la catenària en aquest tram. A més, la Generalitat ja té a sobre de la taula el projecte de desdoblament entre Barcelona i Vic.

ENTREVISTA AMB NADAL / Per analitzar les possibilitats de la connexió, els presidents dels consells comarcals d'Osona, el Ripollès i la Cerdanya, Miquel Arisa (PSC), Enric Pérez (PSC) i Joan Pous (CiU) respectivament, van mantenir una reunió la setmana passada a Andorra amb el cap de Govern d'aquest país. Tots van coincidir a qualificar el ferrocarril com «una eina estratègica per a la zona i l'equilibri territorial». Durant els pròxims dies, s'entrevistaran amb el conseller de Política Territorial, Joaquim Nadal, per transmetre-li la proposta i demanar-li que

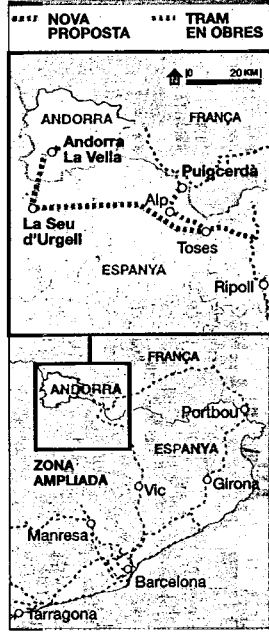
► Un comboi s'atura a l'estació de Vic, divendres passat.

impulsi un estudi de mobilitat i viabilitat econòmica. A la trobada s'incorporarà el representant de l'Alt Urgell.

Els impulsors són conscients dels elevats costos del projecte i de la necessitat de plantejar-lo a llarg termini. Tot i així, al tractar-se d'una línia internacional, Enric Pérez opina que les inversions estarien més que justificades: «Es podria aconseguir finançament espanyol, andorrà i fins i tot europeu», afegeix.

ASSEGURAR EL FUTUR / En aquests moments, el tren Barcelona-Puigcerdà connecta amb França a l'estació de la Tor de Querol. «Si també aconseguim arribar fins a Andorra, estariem parlant de dues connexions internacionals de pes, cosa que asseguraria el futur de la línia ferroviària», defensa Arisa. ==

JOSEP GARCIA

AGBAR Y SACYR SON LOS PRINCIPALES INTERESADOS EN EL PROYECTO

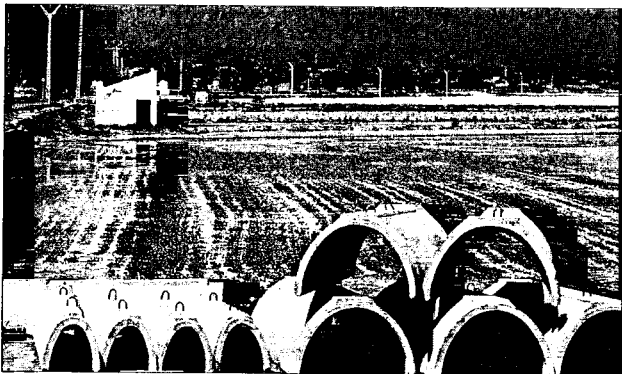
Las obras del trasvase del Ebro se adjudicarán esta semana

Tras el real decreto aprobado por el Consejo de Ministros, el Gobierno y la Generalitat ultiman la firma del convenio que permitirá construir la tubería hasta Barcelona.

M.A./S.S. Barcelona

Después de que el Consejo de Ministros aprobara el pasado viernes el real decreto ley que da luz verde a la conducción urgente para llevar agua del Ebro a Barcelona, llega el turno de adjudicar la infraestructura. El texto aprobado especifica que el Gobierno y la Generalitat "celebrarán un convenio de colaboración" en el que, entre otros aspectos, debe definirse quién será la Administración encargada de adjudicar la obra.

Según distintas fuentes consultadas, será la Agencia Catalana de l'Aigua (ACA), dependiente de la Conselle-

Uno de los arrozales del Delta del Ebro. En primer plano, piezas para la canalización de agua.

Castells considera que la obra se podría financiar mediante partidas de emergencia del Estado

ria de Medi Ambient, quién se encargará de elegir a una empresa que se comprometa a tener lista la tubería en seis meses. Los principales interesados son el grupo Aguas de Barcelona (Agbar) —que lleva semanas trabajando en el proyecto— y la constructora Sacyr.

Se prevé que la firma del convenio y la posterior adjudicación de las obras se realice en el transcurso de la presente semana, ya que queda poco margen para que el trasvase pueda estar listo a finales de octubre. El objetivo es que en la primera semana de mayo se inicien las preparaciones para construir la infraestructura, como pueden ser los trámites de expropiación de terrenos y el

Bombas y tuberías de todo el mundo

La tubería subterránea que unirá el Delta del Ebro con Olèrdola (Alt Penedès) para conectar desde allí con la red de suministro de Barcelona, tendrá un total de 62 kilómetros de longitud y correrá, en su mayor parte, paralela a la AP-7. La futura cañería se instalará en terrenos de titularidad pública, aunque en algunos tramos cruzará terrenos privados, por lo que la Administración deberá proceder a una expropiación urgente. A este trámite se suma la dificultad de que el tubo pasa por un total de 16 términos municipales. Sin embargo, el mayor problema para la firma que finalmente se adjudique la obra será obtener a tiempo las tuberías y bombas de impulsión necesarias para la nueva infraestructura, puesto que habitualmente este tipo de materiales deben encargarse con cuatro o seis meses de antelación. Por ello, ya se han iniciado los trámites para intentar recomprar a otras obras que se construyen en España este material. Los tubos de acero y las bombas podrían venir también de países como Turquía.

acopio de los materiales necesarios.

La obra durará seis meses y tiene una dotación presupuestaria de 180 millones de euros, que financiará el Estado con cargo de la Disposición Tercera del Estatut. Sin embargo, el conseller de Economia i Finances, Antoni Castells, considera que el trasvase se podría financiar mediante las partidas de emergencia y no con los fondos para infraestructuras en Catalunya. "Existen posibilidades de tener un pequeño margen; las situaciones de emergencia son un poco un caso a parte", según Castells. El conseller añadió que "pagará el Estado íntegramente y veremos cómo se hace, si a través de la disposición adicional tercera o no".

Se mantienen las lluvias

Catalunya registró ayer precipitaciones de hasta más de 50 litros por metro cuadrado. La predicción meteorológica prevé que la lluvia continúe.

GRAN BARCELONA

Els túnels
avancen
per BCNEl Carmel va afectar
la resta d'obresEl 27 de gener del
2005 es va enfonsar el
túnel de prolongació de
la L-5 pel Carmel. Va
afectar 530 vivendes

EXTENSIÓ DEL SUBURBÀ AL SUBSÒL DE NOU BARRIS

El primer metro després del Carmel s'obrirà al mes de setembre a la L-3

El túnel i les vies del tram Canyelles-Trinitat Nova estan a punt i la Generalitat accelera les estacions

La revisió del projecte ha duplicat el cost de l'obra i ha endarrerit dos anys l'entrada en servei

RAMON COMORERA
BARCELONA

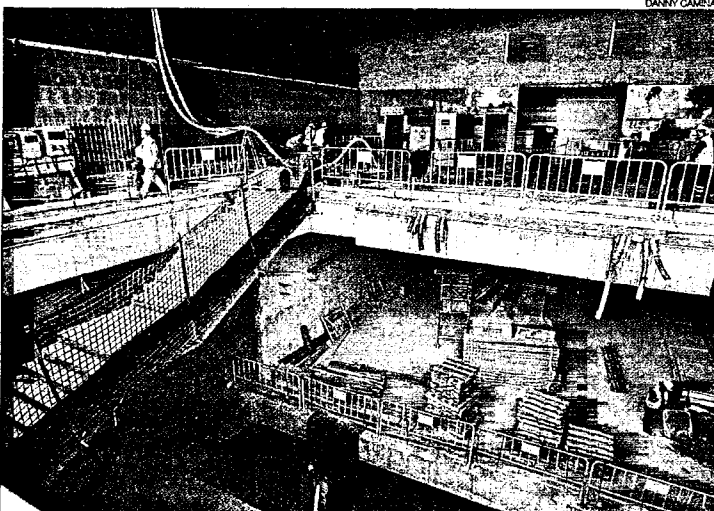
La sortida del túnel es veu cada vegada més a prop encara que els responsables de la Generalitat no ho diguin en veu alta. És un túnel psicològic, el de la desconfiança en les obres subterrànies de Barcelona després del desastre del Carmel, però es refereix a un de ciment i acer. Falten pocs mesos, la previsió és el mes de setembre, per obrir la primera ampliació del metro després de l'enfonsament de la L5. El tram Canyelles-Trinitat Nova de la pròxima L3 ja té a punt la galeria, les vies i la instal·lació elèctrica. Obres Públiques treballa ara per accelerar les dues noves estacions i la senyalització. La vacuna contra la *síndrome del Carmel* pot ser una realitat a curt termini.

Els 1,8 quilòmetres de túnel que costaran 145 milions d'euros, el doble del previst, i que aquest diari va tenir l'oportunitat de recórrer en bona part la setmana passada, també seran la primera obra del suburbà a entrar en servei l'últim quinquenni. Va insistir en aquest fet el director general del Transport Terrestre, Manuel Villalante, després de baixar desenes d'esglaons d'escales d'obra fins a tocar fons en els 35 metres de la macroestació de Trinitat Nova, obra que juntament amb la parada del mateix nom en què ara s'enllacen la L-4 i la L-11 formarà un intercanviador de les tres línies.

La infraestructura del suburbà no creix des del 2003, quan es van posar en marxa la L-11, el metro lleuger que amb quatre estacions arriba a Ciutat Meridiana i Can Cuiàs, ja a Montcada i Reixac, i també l'estació Maresme-Fòrum de la L-4.

PER SOTA DE VIVENDES / La revisió a fons d'aquest projecte per extreure la seguretat d'un traçat que passa per un terreny difícil, sota centenars de pisos i després del trauma del Carmel, límitrof, i els seus 1.289 veïns evacuats que durant mesos han pesat com una llosa, ha endarrerit dos anys una obra que n'havia de durar tres i acabar-se el 2006.

Al final, segons explica el responsable de Geologia i Obres Subterrànies, Jordi Jubany, mentre passa pel tram entre Trinitat Nova i Roquetes acompanyat dels responsables de la constructora, no hi ha ha-

LA INFRAESTRUCTURA ► El nou túnel de la L-3 al tram situat entre Roquetes i Trinitat Nova (a dalt), amb les vies i la catenària ja instal·lades, dimecres passat. Estructura dels vestíbuls de l'estació de Trinitat Nova (esquerra) i de l'andana de la de Roquetes (dreta).

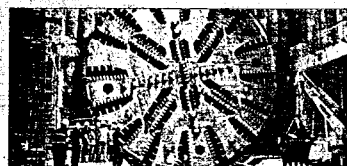
Un consell d'experts avala les grans obres

La Generalitat ha creat el Consell Assessor de Túnels i Altres Obres Singulares, format per experts de l'àmbit universitari i professional, per supervisar grans projectes

Dues tuneladors acceleraran els 46.6 quilòmetres de la L-9

Obres Públiques preveu aquest any sumar dues tuneladores a les tres que ja excaven la galeria de la L-9, una al tràns de Mas Blau a la T-Sud del Prat i l'altra de Gornal a Mandri

Ve de la pàgina anterior

gut problemes. La galeria de 8,6 metres de diàmetre s'ha excavat a gran profunditat -arriba a 83 metres- amb el mètode de mina i fent servir explosius.

La cua de maniobres que s'està enllestint a Trinitat Nova com a final de línia acaba a 20 metres de la Meridiana i a una profunditat que permetrà travessar aquesta avinguda si en el futur es decideix prolongar la L-3 fins a Trinitat Vella per enllaçar amb la L-1. Poc abans d'arribar a Trinitat Nova la línia ja travessa sota la L-4 i la L-11, intersecció que, insisteixen els tècnics, s'ha portat a terme sense complicacions.

Va ser una tasca complexa perforar el túnel, però no ho ha estat menys per les estacions. El projecte de la de Roquetes, recalca Jubany, construïda a 50 metres a la mateixa volta del túnel i amb accés només per dos pous amb quatre ascensors cada un i sense escales mecàniques, ha canviat diversos cops per la dificultat, a causa de la densitat d'edificis, de trobar espai a la superfície per encaixar-hi les boques. L'andana és inusualment llarga, 200 metres, per adaptar-la a l'única ubicació possible de les entrades.

L'estació de Trinitat Nova, en canvi, s'ha construït entre pantalles amb dos vestibuls, un al carrer d'Aiguablava, connexió amb

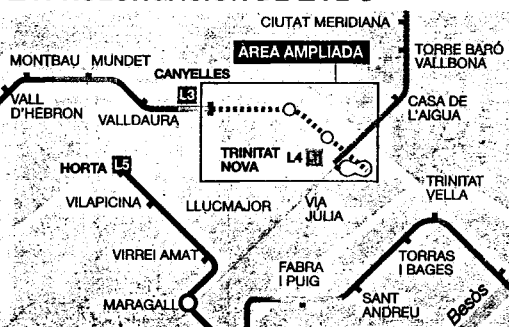
L'arquitecte Alfons Soldevila dissenyava l'estació de Trinitat Nova

la L-4, i un altre al parc de la Trinitat Nova. Les seves grans dimensions permeten donar-hi un caràcter singular. D'això se'n encarrega l'arquitecte Alfons Soldevila, professional de projecció internacional, autor també, a més de destacats edificis de vivenda experimental, del disseny de l'estació de Canyelles, a la mateixa línia, i de la de Bac de Roda (L-2), premiada pel FAD el 1998 i a la Biennial d'Arquitectura Espanyola del 1999.

DOS NOUS PARCS / A més a més del treball en la definició interior de les estacions, les obres se centren ara en un nou i curt tram de via a l'estació de Canyelles sol·licitat per TMB per aparcar-hi trens i a la urbanització de l'espai guanyat a la superfície de les dues parades. Jordi Jubany va anunciar que fa pocs dies s'ha licitat el projecte per crear-hi els parcs de la Trinitat i de Roquetes. La previsió és iniciar les obres al maig i acabar-les abans de final d'any.

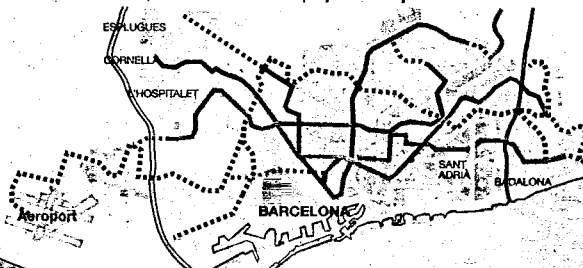
A totes aquestes millores en espais públics d'uns barris amb forts pendents fetes amb càrrec al pla del metro s'hi ha d'afegir les escales fixes i mecàniques ja en servei als carrers de Briquets i de Ballot. ■

LA PROLONGACIÓN DE LA L-3

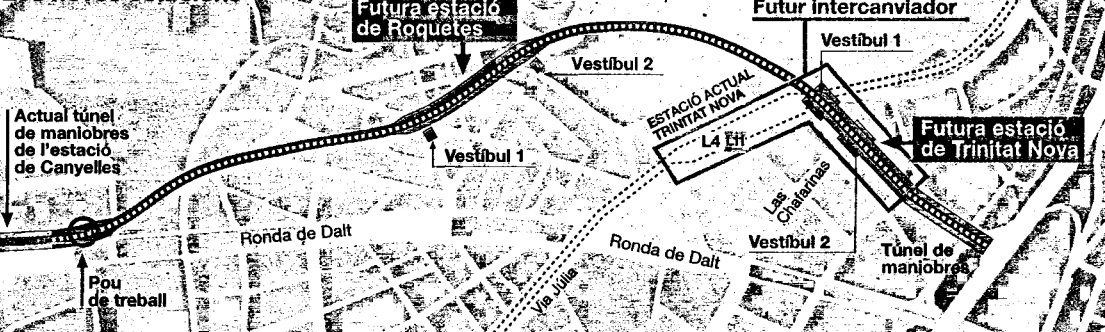

El metro de Barcelona

En línia discontinua, trams en obres o en projecte avançat

Les noves estacions

ALEX R. FISCH

AVANÇ DISPAR DE L'AMPLIACIÓ DE LA XARXA METROPOLITANA DE METRO

Empenta a la L-9, ritme lent a la L-5 i més retards a la L-2

► **Santa Coloma i Badalona estrenaran el 2009 trams de la línia que anirà al Prat**

L-5 només ha avançat 100 metres en sis mesos al temut subsòl del Carmel, i els 800 metres de la L-4 de Pep Ventura a Badalona Centre no paren d'acumular endarreriments i més endarreriments.

► Restes històriques
tomen a frenar els
800 metres de la ruta
groga cap al nord

SUBSÒL MOLT DUR / Aquesta curta prolongació de la ruta groga pel nord que es realitza a cel obert amb pantalanes de formigó va començar l'any amb mal peu. La traballa d'un sol molt més dur del que s'esperava va fer ampliar en un altre període de sis mesos l'últim termini fixat, el març del 2009, una data que ja estava fora de la previsió inicial del 2007, per a l'arribada del ferrocarril suburbà al centre de Badalona.

Però aquest nou objectiu de l'octubre de l'any que ve està una altra vegada en qüestió per la troballa realitzada recentment, i confirmada divendres passat per la Conselleria d'Obres Públiques, d'uns vestigis arqueològics encara per determinar.

Els 46,6 quilòmetres de la L-9, en canvi, han registrat algunes bones notícies, deixant a part els esvorancs poc rellevants apareguts a Mercabarna i el Prat. Les tres tuneladores que treballen ara a la línia, dues a la Sa-

el futur
70 QUILOMETRES
DE VIES NOVES

AUGMENT DEL 81%
 ☞ La dècada vinent, la xarxa de metro de l'àrea metropolitana augmentarà un 81% amb la construcció de fins a 70 quilòmetres de noves vies. Els plans aprovats o en tràmit, tot i que pendeix de trobar un finançament definitiu, eleven fins a 156 els quilòmetres d'aquest transport públic. Amb aquesta expansió també es passarà de 121 estacions a 194.

NORD I SUD

A més a més de les obres en
 marxa a la L-2, L-3, L-5 i L-9, se
 n'haurien d'iniciar la L-1 de
 Fondo a Badalona Centre i de
 Bellvitge al Prat, a la L-2 de Sant
 Antoni a la Zona Franca sota
 Montjuïc, a la L-3 de Zona
 Universitària a Sant Feliu, i a la
 L-4 de La Pau a Sagrera.

grera i una al Prat, segueixen avançant. I la conselleria finalment ha tret a informació pública, després de més d'un any i mig de nous estudis geològics, el traçat modificat del conflictiu tram central de la Sagrera a Mandri.

Aquest pas es va fer, a més, el 28 de març passat amb l'anunci que l'estudi informatiu de la resta del sector, Mandri-Zona Universitària, es presentaria al maig un cop revisades les afectacions de Sarrià. El camí serà llarg fins que el 2014 la línia sencera, de Santa Coloma i Badalona a la Zona Franca i l'aeroport, pugui funcionar com s'ha previst, però es progressa en tots els fronts.

MESURES DE SEURETAT / En la conti-

nuació de la L-5 pel Carmel, els treballs també avancen, però les extraordinàries mesures de seguretat adoptades, totes les que es puguin trobar als manuals d'enginyeria, segons expliquen gràficament els tècnics, han fixat un termini de dos anys i mig per completar els 1,6 quilòmetres de galeria que van quedar pendents de perforar quan es va enfonsar el túnel de maniobres el gener del 2005. =